

KNÍŽKA

Cílová skupina: Mateřská škola, 1.třída Základní škola (5-7 let)

Klíčové kompetence : K učení. Komunikativní

Vzdělávací oblasti: Dítě a ten druhý. Dítě a svět. Dítě a společnost

Průřezová témata : Osobní a sociální výchova

Časová náročnost: 45 minut

Anotace: Kniha vás sama na každé stránce navede na to, co máte udělat. Rozvíjí fantazii, číselné představy, učí barvy a pozornost slušné chování. Knížka vás rozesměje, pobaví, ale hlavně přivede ke čtení.

Pomůcky: Kniha

Průběh besedy:

Děti uvítáme.

Diskuse s dětmi. Co je pohádka?

Pohádky máme klasické a moderní.

Klasické princezny, drak, hrneček, chaloupka

Moderní sluchátko, buřinka

Aktivita: děti mohou hádat názvy pohádek.

Moderní pohádka může být o čemkoliv. Třeba o mašince, bačkůrce nebo taky jen o puntících. Na čem může být puntík? Beruška, leopard, kalhoty...nebo pejsek dalmatik

Ukázka :

Dalmatin bez puntíků

To byla jednou jedna krásná dalmatiní princezna Zita. Když už ale obešla všechny psy výstavy a její páníček si na zeď pověsil už stou medaili, byl nejvyšší čas na odpočinek. Proto se páníček se Zitou odstěhovali na venkov. Tam se Zita poprvé zamilovala. Potkala totiž dalmatina Alexe a těmito pejskům se po čase narodila štěňata.

První, druhé, třetí, čtvrté, za ním páté, šesté dokonce i sedmé a osmé. To vám bylo nadělení! Osm psích štěňátek. A narodilo se i deváté štěňátko, bylo ze všech nejmenší a velmi nemotorné. Zatímco páníček vymýšlel pro osm pejsků ta nejzajímavější jména jako Alfréd, Jasmína, Izabela, Augustýn a další. Tomu nejmenšímu dal jméno Alík. Kromě toho, že se jmenoval takovým obyčejným jménem měl Alík ve svém psím životě další trápení a to, že byl úplně bílý. Na jeho sněhově bílém kožíšku byste nenašli ani jediný, malinký, malilinkatý puntíček. Jeho sestřičky a bratříčkové navzájem puntíky počítali a soutěžili v tom, kdo jich má víc, Alík smutně seděl v ústraní s ocáskem svěšeným a bylo mu tuze smutno. „Achich, ach, proč jsem se zrovna já, musel narodit bez jediného puntíku?, kňučel Alík.. Nikdo si mě určitě nevybere a já zůstanu bez páníčka“, zoufal si Alík. „Nic si z toho, že nemáš puntíky, nedělej, můj malý Alíku“, utěšovala ho maminka

Zita a něžně mu olizovala ouška. „Však puntíky se ještě objeví, uvidíš“!. Ale bohužel neobjevily. Každé ráno Alík kontroloval svůj sněhobílý kožíšek, ale nebyla tam jediná známka černé barvy. Jak čas běžel, štěňata rostla a byla čím dál tím krásnější. nastal čas loučení. Maminka Zita smutně rozdávala své psí pusinky svým malým štěňátkům. Jasmína, psí slečna si našla páníčka jako první. Není divu, však se stačilo dotknout její plyšově jemné srsti. Kdo by odolal? Pak následoval Augustýn, Alfréd, Izabela... K večeru už zbyli na dvorku pouze psí slečna Anastázie a Alík, jejich maminka Zita a tatínek Alex. Alík věděl, že to tak dopadne, vždyť neměl žádné putníky, jak by se mohl někomu líbit. Byl ale rád, že alespoň Anastázie tu zůstala, v tom se rozletěly vrátka a dáma si odvedla i Anastázii. Tu noc Alík nespál dobře, ba spalo se mu příšerně. Všichni jeho sourozenci mají páníčka, a on nic. Všichni budou chodit na výstavy a on zůstane na staré farmě,. Opravdu, pejsek na farmě zůstal. Uběhlo několik měsíců a když už se Alík se svým životem smířil, zastavilo u farmy obrovské červené auto. vystoupila vážně vyhlížející dáma a kráčela přímo k boudě.. Páníček Zity s ní dlouho a vážně promlouval a vysvětloval jí, že pro ni už nemá žádného dalmatina,. „Ó sakrble“, promluvila dáma a vypadala velmi rozrušeně. Pejška to začalo zajímat, vylezl z boudy a zaštěkal. „Mondijé!“, vykřikla dáma. „Co je tohle?“ a ukázala na boudu. „To je náš nevydařený pejsek“, zamumlal páníček Zity. „Také to měl být dalmatin, ale jak vidíte, nemá ani jeden jediný putník“. „Hmmm“, hnala se paní k boudě a dlouho si pejška prohlížela. „Právě něco takového hledám. Je originální, extravagantní a jedinečný“, mumlala si spíše pro sebe. „bude se hodit k mé nové kolekci šatů, kterou připravuji“. A bylo to! dáma si pejška odvezla. Alík zjistil, že to byla známá francouzská návrhářka, která hledala výjimečné věci. A tou Alík rozhodně byl. Francouzka ho naučila slušnému chování a pak se Alík procházel s modelkami na přehlídkovém molu. Jeho fotky obletěly celý svět.. To jste ho pak měli vidět, jak se hrdě nosil. A co jeho puntíky? To už nebyla jeho starost. Byl dokonce rád, že žádné nemá a že si ho ta hodná Francouzka všimla. Na svůj sněhobílý kožíšek byl patřičně hrdý. Zjistil totiž, že i když se od ostatních docela lišil, nebylo to rozhodně na škodu.

Líbila se vám? Možná se líbila i spisovateli Hervé Tulletovi. Možná tu dámu dokonce znal, protože i on je Francouz. Možná, že tento pan spisovatel má moc rád puntíky.

Ta Knížka, kterou napsal nemá žádného hrdinu, není v ní pejsek ani princ, drak nebo víla. Ta Knížka nemá ani název. Ani krásný, ani dlouhý ba ani krátký. Jmenuje se prostě jen Knížka.

A o čem je? Vidíte ? Je o puntících. Může být taková pohádka? Může. Jen musíme zapnout puntík do fantazie.

Počítač a televize mají svůj puntík- vypínač. Ale ten nás do fantazie nepustí. Tam se musíme dostat sami a k tomu nám pomůže tato Knížka.

Co myslíte, že se stane když na ten první puntík zmáčkne? Kdo se nebojí a zkusí to?

Najednou tam jsou puntíky dva. Zkusíme to ještě jednou. Tři.

Už nebudeme mačkat, už vím že by byly 4,5,6,.....

My zkusíme vymyslet, co ještě by se dalo s tím puntíkem udělat, abychom Knížku nepoškodili. Děti vymýšlejí, hledáme něco čím nepoškodíme knížku.

Zkusíme ho pohladit. Co myslíte, že se stane teď.

Zkuste se pohladit navzájem. Co se může někdy stát? Stydíme se. A potom se můžeme začervenat. I ten náš puntík se zastyděl a zčervenal.

Kdo zkusí pohladit další puntík .

Ten nám pro změnu zmodral.

Děti líbí se vám hraní s puntíky? Půjdeme k nim na návštěvu? A co musíme udělat než někam vejdemo. Správně zaťukat- Kdo 5x zaklepe na náš žlutý puntík? Co myslíte, že se stane? Je jich tam najednou pět. Ťukáme na červený. Na modrý.

Co bychom ještě mohly udělat? Zatřepat s Knížkou. Co se stane? Kdo ví? Puntíky se rozutekly, Zatřepeme ještě víc. Děti se také můžou protáhnout a zatřepat . Puntíky jsou na druhé stránce. Jak je zase dostaneme zpátky? Nahneme Knížku doleva. Udělejte to i vy. A teď doprava a znovu doleva a doprava.

A šup zpátky na místo.

Co myslíte, že se stane, když zmáčknete všechny žluté puntíky.
Jejda v Knížce se zhaslo. Honem kdo zmáčkne puntíky a rozsvítí?

Děti, víte co se stalo? Puntíky té tmy využily a zazlobily, děláte to někdy i vy paní učitelce? Dva z nich si nesedly na své místo. Najdete je?

Aktivita: Zahrajeme si hru na zlobivé puntíky. Jedno dítě se nedívá, přesadíme dvě děti. Musí najít kdo si místo vyměnil.
Jejda zatímco jsme si hrály v Knížce je zase tma. Jak se ji zbavíme?
Představte si, že přiletěl černý mrak a zakryl sluníčko. Potřebujeme vítr.
Foukáme do Knížky.

Když se puntíky vrátily, tak jim zatleskáme. Když někoho chválíme, vyroste, když ho káráme chce být menší. A naše puntíky jsme pochválili a ony se zvětšily. Zkusíme to ještě jednou. Puntíky zase vyrostly
Už raději tleskat nebudeme..

Jenže děti většinou tleskají dál...

A co se stalo. Puntík se nafoukl roztáhl se po celé stránce a teď už tam nemá žádné kamarády. Nafukovat se a naparovat není hezké. Píchneme do něj a už je z něj zase náš malý puntík.

A vy si teď můžete:

Knížku v knihovně půjčit a zahrát si s puntíky znova.
Vzít papír a pastelky a namalovat si další hraní s puntíky.
Půjčit si další knížku od tohoto autora s názvem Barvy.

Rozloučení s dětmi.

Zdroje: TULLET, Hervé. *Knížka*. 1. vyd. Praha: Portál, 2011. Překlad Simona Fialová a Robin Král. 64 s. ISBN 978-80-7367-838-8.

Dalmatin bez puntíků. In: *Karcoolka Pohádky* [online]. [cit. 2016-04-27]. Dostupné z: <http://www.karcoolka.cz/pohadky-o-zviratkach/55-dalmatin-bez-puntiku.html>

Medaile za odměnu. Tvarůžkový puntík
Autor Václav Roháč. Namalováno na zakázku.

Vypracovala: Sopperová Jitka, Městská knihovna Šumperk, Duben 2016

